

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 62.260/1/3
van 16 oktober 2017

over

een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en
het Vlaamse Gewest ‘houdende bepalingen tot begeleiding van
de begroting 2018’

Op 6 oktober 2017 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap en van het Vlaamse Gewest ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2018’.

De hoofdstukken 1, 5 (afdelingen 3 tot 5), 6 en 9 zijn op 12 oktober 2017 door de eerste kamer onderzocht in de volgende samenstelling: Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Chantal BAMPs en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

De hoofdstukken 1, 3 (afdelingen 1 en 2), 5 (afdeling 6) en 9 zijn op dezelfde datum door eerste kamer onderzocht in de volgende samenstelling: Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Chantal BAMPs, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Raf AERTGEERTS en Paul DEPUYDT, eerste auditeurs-afdelingshoofd, Kristine BAMS, eerste auditeur, Dries VAN EECKHOUTTE en Pierrot T’KINDT, auditeurs.

De hoofdstukken 1, 2, 3 (afdeling 3), 4, 5 (afdelingen 1 en 2), 7 en 9 zijn door de derde kamer onderzocht op 12 oktober 2017. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jan SMETS en Koen MUYLLE, staatsraden, Bruno PEETERS, assessor, en Astrid TRUYENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Paul DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd, Rein THIELEMANS, Kristine BAMS en Brecht STEEN, eerste auditeurs, en Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 16 oktober 2017.

*

Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 3°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd door de omstandigheid dat

“het programmadecreet wegens de nauwe band met de begrotingsdecreten en de gelijktijdige behandeling in het Vlaams Parlement in dezelfde periode ingediend moet worden”.

*

Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de voorgeschreven vormvereisten is voldaan.

*

VORMVEREISTEN

1. Blijkens de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag heeft de Vlaamse Regering op 6 oktober 2017 beslist de Vlaamse minister bevoegd voor de financiën en de begrotingen te gelasten over het voorliggende ontwerp het advies in te winnen van een aantal andere instanties en adviesraden. Die adviezen blijken nog niet te zijn gegeven.

Bovendien heeft de Vlaamse Regering beslist dat over de bepalingen van dit ontwerp zal worden onderhandeld in een gemeenschappelijke vergadering van het sectorcomité X (onderwijs Vlaamse Gemeenschap) en van de onderafdeling “Vlaamse Gemeenschap” van afdeling 2 van het Comité voor de provinciale en de plaatselijke overheidsdiensten en in een vergadering van het Overkoepelend Onderhandelingscomité Gesubsidieerd Vrij Onderwijs, het Vlaams Onderhandelingscomité voor de basiseducatie en het Vlaams Onderhandelingscomité voor het hoger onderwijs. Het resultaat van deze onderhandelingen is de Raad van State niet bekend.

2. Een aantal bepalingen uit het ontwerp betreffen subsidieregelingen, waarvan de stellers van het ontwerp dienen na te gaan of een aanmelding bij de Europese Commissie op grond van artikel 108, lid 3, van het Verdrag ‘betreffende de werking van de Europese Unie’ (VWEU) vereist is, dan wel of een vrijstellingsregeling van toepassing is en, zo dit het geval is, of aan de voorwaarden voor de toepassing daarvan is voldaan.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

3. Indien de aan de Raad van State voorgelegde tekst ten gevolge van het vervullen van de voornoemde vormvereisten nog wijzigingen zou ondergaan, moeten de gewijzigde bepalingen, ter inachtneming van het voorschrift van artikel 3, § 1, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, nog aan de afdeling Wetgeving worden voorgelegd.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Hoofdstuk 1 – Algemeen

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 2 – Mobiliteit en Openbare Werken

Afdeling 1 – Verkeersveiligheidsfonds

Artikel 2

In het ontworpen artikel 42, § 3, 2°, van het decreet van 3 juli 2015 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015’ is het zinsdeel “en alle jaarlijkse ontvangsten boven het bedrag van 161.293.000 euro” niet duidelijk. Uit de memorie van toelichting blijkt wel wat wordt bedoeld: “Daarnaast kan de toevoeging aan het Fonds nog verhogen indien de jaarlijkse ontvangsten uit verkeersboetes het bedrag van 161.293.000 euro overschrijden.”

Vanaf 1 januari 2018 worden de ontvangsten van de onmiddellijke inningen, de minnelijke schikkingen en de strafrechtelijke boeten die verband houden met de inbreuken op de reglementering inzake verkeersveiligheid, die krachtens artikel 6, § 1, XII, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ tot de bevoegdheid van de gewesten behoort, aldus toegewezen aan het Verkeersveiligheidsfonds, althans de ontvangsten tot 17.979.000 euro enerzijds en de ontvangsten die boven 161.293.000 euro uitstijgen anderzijds. Ter wille van de rechtszekerheid zou echter de ontworpen bepaling zelf duidelijker geformuleerd moeten worden.

Hoofdstuk 3 – Kanselarij en Bestuur

Afdeling 1 – Aanpassing integratie- en inburgeringsdecreet

Artikel 3

1.1. Artikel 3 van het ontwerp strekt ertoe in artikel 46/2 van het decreet van 7 juni 2013 ‘betreffende het Vlaamse integratie- en inburgeringsbeleid’ een bepaling in te voegen waardoor het deelnemen aan de testen inzake de kennis van het Nederlands van anderstaligen afhankelijk wordt gemaakt van de betaling van een retributie waarvan het bedrag door de Vlaamse Regering wordt vastgesteld.

1.2. De tekst van het ontworpen artikel 46/2, tweede lid, van het decreet van 7 juni 2013 stemt evenwel niet geheel overeen met de bedoeling van de steller van het ontwerp zoals die tot uitdrukking wordt gebracht in de memorie van toelichting. De ontworpen bepaling stelt immers dat deelname aan de testen afhankelijk “is” van de betaling van een retributie, terwijl in de memorie van toelichting sprake is van de “mogelijkheid” dat er een retributie zou kunnen worden opgelegd, na een proefperiode.

Hierover om verduidelijking gevraagd, heeft de gemachtigde verklaard dat de ontworpen tekst correct is. De memorie van toelichting dient hiermee dan wel in overeenstemming te worden gebracht, teneinde geen twijfel te doen rijzen over de werkelijke bedoeling van de wetgever.

1.3. Indien het de bedoeling is dat zou kunnen worden voorzien in een vrijstelling van het betalen van de retributie, bijvoorbeeld voor bepaalde categorieën van deelnemers aan de taalttest, zoals uit de bij de adviesaanvraag gevoegde stukken zou kunnen worden afgeleid, wordt voor het bepalen van die vrijstellingen het best in een uitdrukkelijke machtiging aan de Vlaamse Regering voorzien.

Afdeling 2 – Machtiging vervreemding domeingoederen door Vlaamse Regering

Artikel 4

1.1. Artikel 4 van het ontwerp strekt tot invoering van een machtiging aan de Vlaamse Regering om, in afwijking van de wet van 31 mei 1923 ‘betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen’, onroerende domeingoederen, ongeacht de geschatte waarde ervan, uit de hand of bij wijze van ruiling te vervreemden of er zakelijke rechten op te vestigen. Die machtiging geldt enkel voor het jaar 2018, waardoor ze van toepassing is op de beslissingen tot vervreemding van onroerende domeingoederen, de vestiging van zakelijke rechten erop en de vervreemding van die zakelijke rechten die gedurende dat jaar worden genomen door de Vlaamse Regering of haar gemachtigde. De Vlaamse Regering bepaalt de voorwaarden tot overdracht.

In de memorie van toelichting wordt de ontworpen afwijking van de wet van 31 mei 1923 verantwoord als volgt:

“Het juridisch regime van de wet van 31 mei 1923 betreffende de vervreemding van onroerende domeingoederen, gewijzigd bij de wetten van 2 juli 1969 en 6 juli 1989 en van overeenkomstige toepassing verklaard op de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest bij artikel 22 van het decreet van 20 december 1989 houdende bepalingen tot uitvoering van de begroting van de Vlaamse Gemeenschap vormt reeds enige tijd geen geschikt kader meer voor het beheer van de onroerende dome[i]ngoederen van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest. De – gezien de evolutie van de vastgoedmarkt – lage drempel waarboven parlementaire toestemming nodig is voor de vervreemding van de onroerende domeingoederen, maakt de facto een aan de markt aangepast beleid terzake onmogelijk, daar een limitatieve lijst van onroerende goederen die voor vervreemding in aanmerking komen decretaal moet bepaald worden. Om deze reden is er in elk decreet ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting’ sinds 2015 een artikel opgenomen waarin een ruime machtiging aan de Vlaamse Regering gegeven wordt.”

1.2. Vastgesteld moet worden dat de voor de invoering van de afwijkende regeling aangevoerde argumenten niet specifiek kunnen worden betrokken op één begrotingsjaar, maar integendeel een algemene draagwijdte hebben.

De ontworpen regeling houdt bovendien een nieuwe verlenging in van de soortgelijke regelingen die in de jaren 2015, 2016 en 2017 zijn ingevoerd.² In de memorie van toelichting wordt thans wel een nieuwe algemene juridische regeling in het vooruitzicht gesteld, die in de plaats zou komen of een wijziging inhoudt van de regeling opgenomen in de wet van 31 mei 1923. Gelet op de opmerkingen die in het verleden met betrekking tot die verlengingen telkenmale door de Raad van State, afdeling Wetgeving, zijn gemaakt, verdient het aanbeveling om de in het vooruitzicht gestelde nieuwe algemene regeling zonder uitstel tot stand te brengen.

1.3. In tegenstelling tot de regeling opgenomen in de wet van 31 mei 1923, is de machtiging aan de Vlaamse Regering in de van die wet afwijkende ontworpen regeling opnieuw bijzonder ruim en impliceert zij dat de Vlaamse Regering of een door haar aangewezen gemachtigde onbeperkt onroerende domeingoederen kan vervreemden zonder biedprocedure en zonder dat het Vlaams Parlement ermee moet instemmen, wat de transparantie van die transacties niet ten goede komt en een belangrijke inperking inhoudt van de parlementaire controle.³

De Vlaamse Regering dient bij de uitoefening van de verleende machtiging bovendien rekening te houden met de mededeling van de Commissie ‘betreffende het begrip ‘staatssteun’ in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie’.⁴ Uit die mededeling volgt dat verrichtingen met toepassing van die machtiging in bepaalde omstandigheden zullen moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie als potentiële staatssteun.

² Zie artikel 34 van het decreet van 3 juli 2015 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de aanpassing van de begroting 2015’, artikel 4 van het decreet van 18 december 2015 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2016’ en artikel 7 van het decreet van 23 december 2016 ‘houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2017’.

³ Zie artikel 1, derde lid, van de wet van 31 mei 1923, wat de goedkeuring door de wetgever van bepaalde vervreemdingen betreft, en artikel 5 van dezelfde wet, wat de verslaggeving bij het parlement over de met toepassing van de wet verrichte transacties betreft.

⁴ *Pb.C.* 19 juli 2016, afl. 262.

Afdeling 3 – Wijziging van diverse decreten houdende de subsidiëring aan de lokale besturen en wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds

Onderafdeling 1 – Wijzigings- en opheffingsbepalingen betreffende diverse decreten die uitvoering geven aan het decreet van 15 juli 2011 houdende vaststelling van de algemene regels waaronder in de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest periodieke plan- en rapporteringsverplichtingen aan lokale besturen kunnen worden opgelegd

Artikel 5

In de inleidende zin van artikel 5 van het ontwerp moet worden verwezen naar artikel 2 van het decreet van 28 april 1998 ‘betreffende het *Vlaamse* integratiebeleid’.

Artikel 8

Omwille van de rechtszekerheid verdient het aanbeveling om het opschrift te wijzigen van afdeling 5 (‘Subsidiëring lokale kinderarmoedebestrijding’) van hoofdstuk IV (‘Ondersteuning’) van het decreet van 21 maart 2003 ‘betreffende de armoedebestrijding’, waartoe het ontworpen artikel 18/1 behoort, zodat duidelijk wordt dat die afdeling niet langer op de subsidiëring van de lokale besturen betrekking heeft, maar op de subsidiëring van de Vlaamse Gemeenschapscommissie voor de bestrijding van kinderarmoede.

Artikelen 10 tot 12

Artikel 10 van het ontwerp strekt ertoe het opschrift van titel VII (‘Gemeentelijke ontwikkelingssamenwerking’) van het kaderdecreet van 22 juni 2007 ‘inzake ontwikkelingssamenwerking’ op te heffen met ingang van 1 januari 2020,⁵ terwijl niet alle bepalingen die tot die titel behoren op die datum worden opgeheven. Artikel 16/4 van dat decreet wordt immers niet volledig opgeheven.⁶ Bovendien sluit die bepaling inhoudelijk niet aan bij de inhoud van titel VI (‘Indirecte samenwerking’) van dat decreet.

Uit de memorie van toelichting van het voor advies voorgelegde ontwerp van decreet blijkt dat het de bedoeling is van de stellers van het ontwerp om, wat de gemeenten van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad betreft, titel VII van het kaderdecreet van 22 juni 2007 op te heffen op 1 januari 2020. Vanaf die datum lijkt het ontworpen artikel 16/4, tweede en derde lid, ook geen bestaansreden te hebben als autonome bepaling. Bijgevolg moet in artikel 11, 3°, van het ontwerp, dat in werking treedt op 1 januari 2020, de opheffing van artikel 16/4 van het kaderdecreet van 22 december 2007 niet worden beperkt tot het eerste lid van die bepaling, maar dient ze ook betrekking te hebben op het tweede en het derde lid ervan. Men schrijve derhalve in

⁵ Zie artikel 97, 2°, van het ontwerp.

⁶ Enkel artikel 16/4, eerste lid, van dat decreet wordt opgeheven, eveneens met ingang van 1 januari 2020 (zie de artikelen 11, 3°, en 97, 2°, van het ontwerp). Het ontworpen artikel 16/4, tweede en derde lid, van dat decreet (artikel 12 van het ontwerp) zou niet worden opgeheven.

die bepaling dat artikel 16/4, ingevoegd bij het decreet van 13 juli 2012 en gewijzigd bij het decreet van ..., wordt opgeheven.

Aangezien in dat geval alle bepalingen van titel VII van het kaderdecreet van 22 juni 2007 op 1 januari 2020 zullen zijn opgeheven, kan in artikel 10 van het ontwerp beter worden bepaald dat titel VII wordt opgeheven,⁷ veeleer dan enkel het opschrift ervan. In dat laatste geval blijft de vermelding “Titel VII” immers bestaan, hetgeen tot verwarring kan leiden.

Artikel 17

1. Artikel 17 van het ontwerp strekt ertoe artikel 4 van het decreet van 6 juli 2012 ‘houdende de ondersteuning en stimulering van het lokaal jeugdbeleid’ volledig te vervangen, terwijl de ontworpen wijzigingen aan die bepaling inhoudelijk beperkt zijn.

Het hernemen van de volledige tekst van bepalingen waarvan de wijzigingen miniem zijn, heeft als voordeel dat de bestemming van de norm direct kennis kan nemen van de volledige, aangepaste versie van de gewijzigde bepalingen, doch heeft ook nadelen. Zo kan bij de lezer de verkeerde indruk worden gewekt dat de nieuwe bepalingen een grondige herziening inhouden van de bestaande regeling, waardoor het noodzakelijk is deze volledig te vervangen. Daarenboven moet ermee rekening worden gehouden dat, ook wat betreft de ongewijzigd overgenomen bepalingen, de tekst dient te worden beschouwd als een nieuwe wilsuiting van de decreetgever, wat betekent dat ook die bepalingen in hun geheel kunnen worden aangevochten voor het Grondwettelijk Hof.⁸

Het staat aan de stellers van het ontwerp om te oordelen of, gelet op de zo-even vermelde nadelen, artikel 17 van het ontwerp niet beter wordt beperkt tot de eigenlijke wijzigingen van artikel 4 van het decreet van 6 juli 2012, waar nu wordt geopteerd voor een volledige vervanging, inclusief de ongewijzigd gebleven onderdelen ervan.

2. Gelet op het gegeven dat het ontworpen artikel 4 van het decreet van 6 juli 2012 enkel nog van toepassing zal zijn op de Vlaamse Gemeenschapscommissie en in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, moeten in het derde lid van paragraaf 2 van die bepaling de woorden “het relatieve aandeel” worden geschrapt. Hetzelfde geldt voor de woorden “In het Nederlandstalige taalgebied of” in het ontworpen artikel 4, § 3, van het decreet van 6 juli 2012.

3. In het ontworpen artikel 4, § 3, van het decreet van 6 juli 2012 wordt bepaald dat op de zetel van de jeugdwerkinitiatieven waarvoor de subsidies van de Vlaamse Gemeenschapscommissie kunnen worden aangewend “in het Nederlands de gegevens over de werking, de leden, de vorming van de begeleiders en het financiële beheer aanwezig [moeten] zijn” en dat de jeugdwerkinitiatieven “het Nederlands [moeten] gebruiken bij hun werking”.

⁷ De suggestie in de vorige alinea (opheffing van het ontworpen artikel 16/4, met inbegrip van het tweede en derde lid) zou kunnen worden opgevangen door te bepalen dat titel VII, *dat bestaat uit de artikelen 16 en 16/4*, wordt opgeheven. In dat geval kunnen de punten 1° en 3° uit artikel 11 van het ontwerp wegvallen en moet naar die laatste bepalingen niet worden verwezen in artikel 97, 2°, van het ontwerp.

⁸ GwH 30 juni 2004, nr. 116/2004, B.7.

In advies 50.930/3 van 28 februari 2002 heeft de Raad van State, afdeling Wetgeving, over een gelijkaardige bepaling in het voorontwerp dat tot het decreet van 6 juli 2012 heeft geleid, het volgende opgemerkt:

“6. Luidens artikel 4, § 3, van het ontwerp dienen de gegevens over de werking, de leden, de vorming van de begeleiders en het financiële beheer in het Nederlands op de zetel van de te subsidiëren jeugdwerkinitiatieven voorhanden te zijn, en dienen de jeugdwerkinitiatieven het Nederlands te gebruiken bij hun werking.

Voor het hanteren van de genoemde criteria dient een deugdelijke verantwoording te bestaan die de toetsing aan het beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie en aan andere internationaalrechtelijke of grondwettelijke beginselen kan doorstaan.⁹

Wat betreft het vereiste dat de genoemde gegevens en documenten van de betrokken initiatieven in het Nederlands op de zetel ervan voorhanden dienen te zijn, zou die verantwoording er alvast in kunnen bestaan dat de gemeente moet kunnen nagaan of de activiteiten van de initiatieven passen in de Vlaamse beleidsdoelstellingen. Nu het vereiste beperkt blijft tot gegevens en documenten die voor die controle relevant zijn, lijkt het ook niet onevenredig.

Wat het vereiste betreft dat de jeugdwerkinitiatieven het Nederlands dienen te gebruiken bij hun werking, zou, wat het Nederlandse taalgebied betreft¹⁰, de doelstelling van de maatregel dienen te worden geëxpliciteerd om te kunnen oordelen of hij een wettig doel nastreeft.

In ieder geval verdient het aanbeveling om in de memorie van toelichting de verantwoording voor het opleggen van de genoemde vereisten te geven.”¹¹

Wat de Raad van State in het voormelde advies heeft opgemerkt omtrent het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, geldt ook voor het ontworpen artikel 4, § 3, van het decreet 6 juli 2012.

Sindsdien heeft het Grondwettelijk Hof overigens ook geoordeeld dat de gemeenschappen bij decreet criteria kunnen vaststellen, onder meer op het vlak van de taal, waaruit naar hun oordeel blijkt dat een instelling in Brussel-Hoofdstad tot de ene of de andere gemeenschap behoort.¹² Waar in het ontworpen artikel 4, § 3, van het decreet 6 juli 2012 ten aanzien van jeugdwerkinitiatieven die hun zetel hebben in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad wordt bepaald dat zij het Nederlands moeten gebruiken bij hun werking, moet die bepaling zo worden opgevat dat zij geen regeling van het gebruik van de talen inhoudt, maar met toepassing van artikel 127, § 2, van de Grondwet criteria vaststelt op grond waarvan een jeugdwerkinitiatief gevestigd in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad “wegens zijn activiteiten moet worden beschouwd uitsluitend te behoren” tot de Vlaamse Gemeenschap.

⁹ Voetnoot 7 van het aangehaalde advies: Wat betreft het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad geldt de grondwettelijke aanknopingsfactor van de instellingen die wegens hun activiteiten moeten worden beschouwd als behorende tot de Vlaamse Gemeenschap, zodat hier de taal waarin de werking gebeurt alvast het Nederlands dient te zijn.

¹⁰ Voetnoot 8 van het aangehaalde advies: Wat het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad betreft, zie voetnoot [7].

¹¹ Adv.RvS 50.930/3 van 28 februari 2012 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 6 juli 2012 ‘houdende de ondersteuning en de stimulering van het lokaal jeugdbeleid’, *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1589/1, (81) 86.

¹² Zie GwH 23 februari 2005, nr. 44/2005, B.12.2 (m.b.t. onderwijsinstellingen).

Aldus opgevat kan niet alleen tot de bestaanbaarheid van de ontworpen regeling met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie worden besloten, maar tevens tot de bevoegdheid van de decreetgever.

Artikel 23

Artikel 23 van het ontwerp strekt er onder meer toe artikel 9 van het decreet van 6 juli 2012 ‘betreffende het Lokaal Cultuurbeleid’ op te heffen. Ten gevolge hiervan wordt de verplichting waarin de decreetgever voorziet voor elke gemeente om, alleen of in een samenwerkingsverband van een of meer andere gemeenten, een openbare bibliotheek te organiseren, afgeschaft, ook ten aanzien van de randgemeenten.

In dit verband moet in herinnering worden gebracht dat de Raad van State in advies 57.317/3 van 27 april 2015 ten aanzien van de afschaffing van de verplichting voor de andere gemeenten dan de randgemeenten om, alleen of in een samenwerkingsverband van een of meer andere gemeenten, een openbare bibliotheek te organiseren, heeft opgemerkt dat de stellers van het ontwerp moeten kunnen aantonen dat er geen aanzienlijke vermindering is van het beschermingsniveau dat wordt geboden door de van toepassing zijnde wetgeving en dat indien zij daar niet in slagen, zij zullen moeten kunnen aantonen dat die aanzienlijke vermindering wordt verantwoord door relevante redenen van algemeen belang.¹³

Artikel 30

Er dient geen melding te worden gemaakt van de wijziging van artikel 4 van het decreet van 6 juli 2012 ‘houdende het stimuleren en subsidiëren van een lokaal sportbeleid’ bij het decreet van 18 november 2016, aangezien deze wijziging niet vroeger in werking treedt dan het aan te nemen decreet, namelijk op 1 januari 2018.

Onderafdeling 2 – Wijzigingen van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds

Artikelen 46 tot 51

1. Luidens het ontworpen artikel 19^{decies} van het decreet van 5 juli 2002 ‘tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds’, worden de aandelen in de aanvullende dotatie waarop de gemeenten recht hebben vanaf het begrotingsjaar 2018, bepaald in bijlage 1 bij dit decreet (artikel 48 van het ontwerp).

In de memorie van toelichting bij het ontwerp wordt dienaangaande uiteengezet dat “de totaliteit van de som die aan de lokale besturen in 2015 als subsidie is gegeven in het

¹³ Adv.RvS 57.317/3 van 27 april 2015 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van 3 juli 2015 ‘tot wijziging van diverse decreten houdende de subsidiëring aan de lokale besturen en tot wijziging van het decreet van 5 juli 2002 tot vaststelling van de regels inzake de dotatie en de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds’, *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 357/1, 107-111.

kader van de genoemde sectorale decreten (exclusief de subsidies toegekend aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie/Brusselse gemeenten en inclusief de subsidies aan de faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel) [wordt] toegevoegd aan het Gemeentefonds als een aanvullende dotatie. Het aandeel van elke gemeente in deze aanvullende dotatie is, conform het regeerakkoord, gebaseerd op het aandeel van die gemeenten in 2014 uit deze subsidieregelingen samen.”

In advies 57.317/3 van 27 april 2015 heeft de Raad van State omtrent die verdeelsleutel evenwel het volgende opgemerkt:

“7.5. (...)

Het feit dat de sectorale subsidies in het verleden objectief werden verdeeld ter financiering van de door de gemeenten uit te voeren opdrachten in een tot de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest behorende specifieke aangelegenheid, houdt niet in dat die verdelingswijze geacht kan worden objectief te zijn in het kader van de algemene financiering van de gemeenten. Ten aanzien van de verplichting om het gemeentelijk belang te behartigen, staan de gemeenten in beginsel in dezelfde positie. In het ontwerp is de verdeling van de aanvullende dotatie, die bestemd is voor het voeren van een beleid in aangelegenheden van gemeentelijk belang, daarentegen gestoeld op verdelingscriteria die golden voor het voeren van een specifiek beleid in de voormelde sectoren, waarbij in sommige gevallen rekening werd gehouden met specifieke lokale omstandigheden. Zo moet, bijvoorbeeld, opdat een gemeente in aanmerking kan komen voor een integratiesubsidie, ten minste 10 percent van de personen die in de gemeente wonen, personen van vreemde herkomst zijn of ten minste 1000 personen die in de gemeente wonen, personen van vreemde herkomst zijn.¹⁴ Ook hadden, bij de verdeling van de subsidies ter stimulering van het flankerend onderwijsbeleid, de zogenaamde centrumsteden voorrang op de andere gemeenten en wordt rekening gehouden met het aantal GOK-leerlingen die school lopen op het grondgebied van de gemeente.¹⁵

7.6. Bovendien gelden de ontworpen verdelingscriteria zonder enige beperking in de tijd en zonder dat in enige evaluatie- of aanpassingsmechanismen wordt voorzien. Zodoende zal bij de verdeling van de aanvullende dotatie geen rekening worden gehouden met evoluties in de toekomst, zoals bijvoorbeeld een aanzienlijke bevolkingstoename of -afname of een stijging of daling van het gemiddelde belastbaar inkomen van de bevolking van de betrokken gemeenten. Dit is niet bestaansbaar met artikel 9, lid 4, van het Europees Handvest ‘inzake lokale autonomie’, dat bepaalt dat de financiering van de lokale autoriteiten hen in staat moet stellen gelijke tred te houden, zoveel als in de praktijk mogelijk is, met de werkelijke groei van de kosten van het uitvoeren van hun taken.

7.7. Het verdelingscriterium om de gemeentelijke aandelen in de aanvullende dotatie aan het Vlaams Gemeentefonds te bepalen, moet derhalve worden herzien.”¹⁶

Die opmerkingen gelden evenzeer voor het thans voorliggende ontwerp.

¹⁴ Voetnoot 19 van het aangehaalde advies: Artikel 2, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 oktober 2012 ‘tot uitvoering van diverse bepalingen van het decreet van 28 april 1998 betreffende het Vlaamse integratiebeleid’, genomen ter uitvoering van artikel 30, § 2, van het decreet van 28 april 1998.

¹⁵ Voetnoot 20 van het aangehaalde advies: Artikelen 6 en 6/1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 oktober 2012 ‘betreffende de bepaling van de beleidsprioriteiten en de regeling van de procedure voor de toekenning van subsidies in het kader van het decreet van 30 november 2007 betreffende het flankerend onderwijsbeleid op lokaal niveau’.

¹⁶ Adv. RvS 57.317/3 van 27 april 2015, *Parl.St.* VI.Parl. 2014-15, nr. 357/1, 106.

2. Daarbij komt nog dat, ofschoon dezelfde verdeelsleutel wordt gehanteerd als die in het decreet van 3 juli 2015, er verschillen bestaan tussen de in de ontworpen bijlage 1 bij het decreet van 5 juli 2002 vermelde bedragen (artikel 51 van het ontwerp) en de bedragen vermeld in het decreet van 3 juli 2015 of, wat de randgemeenten betreft, in de verdelingstabel die als bijlage bij de memorie van toelichting bij dat decreet is gevoegd.¹⁷ Zo zou, bijvoorbeeld, de gemeente Kraainem volgens die bijlage een aanvullende dotatie hebben genoten van 32.534,40 euro (0,0248 pct.), terwijl die aanvullende dotatie in het thans voorliggende ontwerp 0 euro bedraagt.

Weliswaar wordt in de memorie van toelichting uiteengezet dat ten aanzien van een aantal gemeenten (Haacht, Boortmeerbeek, Herne, Hoogstraten, Kaprijke, Linter, Merchtem, Riemst, Tervuren en Zaventem) in correcties wordt voorzien. Die uitleg gaat echter niet op ten aanzien van de andere gemeenten.

De vraag rijst derhalve hoe de voormelde verschillen tussen de in de ontworpen bijlage 1 bij het decreet van 5 juli 2002 vermelde bedragen en de bedragen vermeld in het decreet van 3 juli 2015 of, wat de randgemeenten betreft, in de verdelingstabel die als bijlage bij de memorie van toelichting bij dat decreet is gevoegd, kunnen worden verantwoord, mede in het licht van het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie.

Artikelen 52 tot 55

De artikelen 52 tot 55 strekken ertoe bijkomende bedragen uit het Gemeentefonds toe te kennen aan zeven gemeenten.¹⁸ Uit de memorie van toelichting blijkt dat het om gemeenten gaat die provinciale instellingen overnemen in het kader van de overheveling van persoonsgebonden bevoegdheden van de provincies naar het lokale niveau.

Er kan worden aangenomen dat het verschil in behandeling dat uit de toekenning van bijkomende middelen aan deze gemeenten voortvloeit, wordt verantwoord door de financiële last voor deze gemeenten die provinciale instellingen hebben moeten overnemen. Die verantwoording gaat evenwel slechts op zolang de gemeenten in kwestie deze instellingen verder uitbaten. Noch het decreet van 18 november 2016 ‘houdende de vernieuwde taakstelling en de gewijzigde financiering van de provincies’, noch het thans voorliggende ontwerp, houden een verplichting in die zin in. Het zou evenwel niet bestaanbaar zijn met het grondwettelijke beginsel van gelijkheid en niet-discriminatie dat aan een beperkt aantal gemeenten aanvullende middelen zouden worden toegekend, die andere gemeenten niet genieten, zonder dat daar een bijkomende financiële last tegenover staat. Bij het handhaven van de toekenning van die aanvullende middelen in de toekomst zal hiermee rekening moeten worden gehouden.

¹⁷ *Parl. St.* VI Parl. 2014-15, nr. 357/1, 13-19.

¹⁸ Wat de gemeenten Kortrijk en Waregem betreft, blijkt uit de door de gemachtigde verstrekte inlichtingen dat het telkens om 650.000 euro zou gaan.

Onderafdeling 3 – Wijzigingen van het decreet van 7 mei 2004 houdende omvorming van de v.z.w. "de Rand" tot een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap en houdende vaststelling van de bevoegdheden van de provincie Vlaams-Brabant inzake de ondersteuning van de Vlaamse Rand

Artikel 56

Luidens het ontworpen artikel 10/1, vijfde lid, van het decreet van 7 mei 2004 ‘houdende omvorming van de v.z.w. “De Rand” tot een privaatrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap en houdende vaststelling van de bevoegdheden van de provincie Vlaams Brabant inzake de ondersteuning van de Vlaamse Rand’ worden de voorwaarden en de “modaliteiten” (lees: nadere regels) waaronder de “subsidie”¹⁹ die aan de vereniging zonder winstoogmerk “De Rand” wordt verleend, “geconcretiseerd”²⁰ in een samenwerkingsovereenkomst tussen de Vlaamse ministers bevoegd voor de coördinatie voor het kinderrechtenbeleid, de lichamelijke opvoeding, de sport en het openluchtlevens, en de culturele aangelegenheden, enerzijds, en de vzw “de Rand”, anderzijds.

In dit verband dient te worden opgemerkt dat het in strijd is met de beginselen betreffende de uitoefening van de normatieve functie dat voorwaarden of andere regels betreffende de subsidiëring of de toekenning van een financiële tegemoetkoming in een overeenkomst met de betrokken vereniging zouden worden opgenomen. In zo een overeenkomst kunnen enkel praktische afspraken voorkomen die een concrete uitwerking inhouden van de bij decreet of eventueel, binnen de grenzen waarbinnen delegaties toelaatbaar zijn, van de bij uitvoeringsbesluit vastgestelde regels.

Bij het herwerken van artikel 10/1 van het decreet van 7 mei 2004 dient wat voorafgaat in acht te worden genomen.

Hoofdstuk 4 – Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Afdeling 1 – Wijziging Begrotingsfonds Kunsten en erfgoed

Afdeling 2 – Toevoeging gesco-middelen aan de werkingssubsidie

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 3 – Begrotingsfonds Cultureel Centrum Voeren

Artikel 60

Artikel 60 van het ontwerp strekt tot de oprichting van het begrotingsfonds “Vlaams Cultureel Centrum Voeren” (hierna: het Fonds).

¹⁹ Aangezien de vzw “De Rand” een openbare instelling van de Vlaamse Gemeenschap is, gaat het strikt genomen niet om een subsidie, maar om een financiële tegemoetkoming.

²⁰ Gelet op de andere wijzigingen die worden aangebracht aan artikel 10/1 van het decreet van 7 mei 2004 gaat het eigenlijk om het uitwerken van de gehele subsidieregeling, en niet enkel om het concretiseren van andere regels.

Artikel 12, § 1, van het decreet van 8 juli 2011 ‘houdende regeling van de begroting, de boekhouding, de toekenning van subsidies en de controle op de aanwending ervan, en de controle door het Rekenhof’ bepaalt dat bij decreet specifieke ontvangsten kunnen worden toegewezen aan specifieke uitgaven. Aangezien een begrotingfonds een afwijking inhoudt van de regel, bepaald in artikel 10, § 3, van dat decreet, dat de gezamenlijke ontvangsten bestemd zijn voor de gezamenlijke uitgaven, is vereist dat de ontvangsten en de uitgaven van een begrotingsfonds in nauwkeurige en strikte bewoordingen zijn omschreven.

Luidens het derde lid van artikel 60 van het ontwerp wordt het Fonds gespijsd door alle ontvangsten die voortvloeien uit de activiteiten die het Vlaams Cultureel Centrum Voeren uitoefent, zoals opbrengsten uit de verhuur van lokalen, het inrichten van culturele manifestaties, de verkoop van voedsel en drank, de verkoop van publicaties en de verkoop van producten. Luidens het vierde lid van dat artikel wordt het Fonds aangewend voor de werking van het Vlaams Cultureel Centrum Voeren, alsook voor het aanschaffen van vermogensgoederen.

Wat betreft dit laatste verschaft de gemachtigde de volgende toelichting:

“Bedoeld wordt eigenlijk dat het Cultuurcentrum met deze inkomsten ook herbruikbare duurzame goederen mag aanschaffen, uiteindelijk eveneens bestemd voor de werking van het Centrum. Zo werden vorig jaar nieuwe stoelen aangekocht voor de polyvalente zaal. Het gaat dus om goederen die men als ‘vast actief’ kan bestempelen.”

Het verdient aanbeveling om in artikel 60, vierde lid, van het ontwerp het begrip “vermogensgoederen” te verduidelijken.

Afdeling 4 – Omvorming Kunstenloket vzw naar Cultuurloket vzw

Artikel 61

1. Het ontworpen artikel 3 van het decreet van 12 mei 2017 ‘houdende diverse bepalingen in de beleidsvelden cultuur en jeugd’ strekt ertoe de Vlaamse Regering te machtigen om mee te werken aan de oprichting van de vereniging zonder winstoogmerk “Cultuurloket” (hierna: “de vzw Cultuurloket”) en namens de Vlaamse Gemeenschap tot die vereniging toe te treden.

Volgens de gemachtigde zal de Vlaamse Gemeenschap geen dominante partner zijn in die vereniging. Wanneer het effectief niet gaat om een vereniging waarin de Vlaamse Gemeenschap een determinerende invloed heeft, betreft het geen openbare instelling in de zin van artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’. Mocht het toch om zo een instelling gaan, wat slechts kan worden uitgemaakt aan de hand van een geheel van elementen waarover de Raad van State geen volledige kennis heeft of kan hebben,²¹ vereist

²¹ De gemachtigde bezorgde weliswaar een afschrift van de statuten waaruit blijkt dat de Vlaamse Gemeenschap slechts de helft van de leden van de algemene vergadering en van de raad van bestuur voordraagt, maar ook andere elementen kunnen een rol spelen bij de beoordeling, zoals de inhoud van het uit te werken toezicht, het gebruik van infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap of de bijkomende opdrachten die door de Vlaamse Regering worden opgelegd, waarvan thans nog wordt bepaald dat ze worden geregeld in de tussen de Vlaamse Regering en de

het legaliteitsbeginsel dat is vervat in dat artikel, dat de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van, alsmede het toezicht op de vereniging bij decreet worden geregeld en dient het ontwerp derhalve op dit vlak te worden aangevuld.²²

2. De wet van 16 juli 1973 ‘waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt’ is van toepassing op de vzw Cultuurloket. Wat dit betreft kan het volgende worden opgemerkt.

2.1. Gevraagd hoe de overeenstemming met deze wet wordt verzekerd, verklaarde de gemachtigde vooreerst dat de beheersformule die zal worden toegepast, diegene is die wordt vermeld in artikel 9, b), van de wet van 16 juli 1973. Dit zou ook moeten worden vermeld als één van de voorwaarden waaronder de machtiging tot oprichting wordt verleend.

2.2. De op te richten vereniging zonder winstoogmerk heeft volgens de gemachtigde betrekking op een instelling die activiteiten verricht die zijn gericht op de gehele Vlaamse Gemeenschap, zodat het ontworpen artikel 3 van het decreet van 12 mei 2017 dient te worden getoetst aan artikel 11 van de wet van 16 juli 1973. Dat laatste artikel bepaalt dat de voorwaarden en de procedure van erkenning van instellingen die activiteiten uitoefenen die zijn gericht op de gehele Vlaamse Gemeenschap, bij decreet worden vastgesteld. Hetzelfde artikel houdt bovendien in dat het decreet voor de erin bedoelde instellingen in een financiële tegemoetkoming voorziet, die uit een aantal nader bepaalde elementen bestaat; hieruit kan worden afgeleid dat ook de subsidiëring van de bedoelde instellingen bij decreet dient te worden geregeld. Met betrekking tot de erkenning en de subsidiëring van de bedoelde instellingen is de mogelijkheid voor de decreetgever om aan de regering bevoegdheden te delegeren veeleer beperkt. Hoogstens kan de decreetgever de regering machtigen om de door hemzelf vastgestelde beginselen nader uit te werken. Dit veronderstelt dan dat de decreetgever zelf de criteria vaststelt die voor de uitwerking van die beginselen richtinggevend zijn.

Het ontworpen artikel 3 van het decreet van 12 mei 2017 bevat niet het vereiste van erkenning van de vereniging, maar regelt rechtstreeks de subsidiëring ervan. Men mag evenwel aannemen dat artikel 11 van de wet van 16 juli 1973 ook van toepassing is indien enkel de subsidiëring, los van een erkenning, wordt geregeld. Hoofdstuk V van deze wet, waartoe artikel 11 ervan behoort, heeft immers tot doel te waarborgen dat de overheidsmiddelen zonder discriminatie van de ideologische en de filosofische strekkingen toegekend worden. Of daarbij al dan niet de tussenstap van de erkenning wordt ingelast, is niet van essentieel belang.

Wat betreft de overeenstemming van het ontwerp met artikel 11 van de wet van 16 juli 1973, dient op het volgende te worden gewezen.

vereniging te sluiten beheersovereenkomst (zie hierover opmerking 3 bij dit artikel), alsmede de mate van financiering van de vereniging door de Vlaamse Gemeenschap.

²² In dat geval kunnen ook vragen worden gesteld bij het hanteren van de privaatrechtelijke rechtsvorm van de vereniging zonder winstoogmerk (zie hieromtrent bijvoorbeeld adv.RvS 43.003/3 van 23 mei 2007 over een voorstel van decreet ‘houdende oprichting van de vzw “Landcommanderij Alde Biezen” als privaatrechtelijk extern verzelfstandigd agentschap’, *Parl. St.* VI. Parl., 2005-06, nr. 772/3, 7-9, opmerking 3).

Luidens artikel 11, eerste lid, van de wet van 16 juli 1973 moet de subsidie aan “instellingen die activiteiten uitoefenen gericht op een gehele cultuurgemeenschap” bestaan uit een subsidiëring van een kern van personeelsleden, een jaarlijkse basistoelage voor de werking en een subsidiëring op grond van werkelijk gepresteerde activiteiten. In het ontworpen artikel 3 van het decreet van 12 mei 2017 komt het voorhanden zijn van deze componenten voor de subsidie aan de vzw Cultuurloket niet tot uiting, wat dient te worden verholpen.

Om te voldoen aan het legaliteitsbeginsel, vervat in artikel 11, tweede lid, van de wet van 16 juli 1973, dienen bovendien de voorwaarden voor het verlenen van de subsidie, de subsidieprocedure en het toezicht op de aanwending van de subsidies in het ontwerp te worden geregeld, en niet in de beheersovereenkomst die de Vlaamse Regering krachtens het laatste lid van artikel 61 van het ontwerp met de vzw Cultuurloket zal sluiten.

3. Meer algemeen moet erop worden gewezen dat een beheersovereenkomst geen bepalingen met normatieve draagwijdte kan bevatten, maar enkel de concrete uitwerking, op praktisch vlak, kan inhouden van de bij decreet of eventueel, binnen de grenzen waarbinnen delegaties toelaatbaar zijn, bij uitvoeringsbesluit vastgestelde regels. Het ontworpen artikel 3, zesde lid, van het decreet van 12 mei 2017 strijdt op verschillende punten (zie inzonderheid 4°, 6°, 7°, 9°, 10°, 11° en 12° van die bepaling) met dit beginsel.

4. Het ontworpen artikel 3, tweede lid, van het decreet van 12 mei 2007 dient in die zin te worden herschreven dat erin voorwaarden worden vastgesteld die de Vlaamse Regering moet respecteren wanneer ze gebruik maakt van de machtiging om mee te werken aan de oprichting van de vzw Cultuurloket.

5. Het ontworpen artikel 3, derde lid, van het decreet van 12 mei 2017 is overbodig: uiteraard kan een vereniging zonder winstoogmerk alle activiteiten ontplooiën en middelen of instrumenten inzetten die bijdragen tot de verwezenlijking van haar maatschappelijk doel; daartoe is geen machtiging bij decreet vereist. De genoemde bepaling dient derhalve te vervallen.

Hoofdstuk 5 – Omgeving

Afdeling 1 – Energieleningen

Afdeling 2 – Dierenwelzijnsfonds

Afdeling 3 – Wijziging van het decreet van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning

Afdeling 4 – Uitbreiding inkomsten Vlaams Klimaatfonds

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 5 – Milieuheffingen

Artikel 76

Voor de toepassing van artikel 46, § 5, van het materialendecreet bevat het artikel een indexatieformule voor de bedragen vermeld in de artikelen 68 en 69 van het ontwerp.

Het is niet duidelijk hoe deze bepaling zich verhoudt tot artikel 46, § 5, tweede lid, dat reeds een indexatieformule bevat.

De gemachtigde gaf hieromtrent volgende toelichting:

“Artikel 46 § 5 koppelt de bedragen vermeld in §§ 1 en 2 aan het indexcijfer van december 2006. De bedoeling van artikel 76 is dat in afwijking hiervan, de tarieven van artikel 68 en 69, de nieuwe 2 euro tarieven, gekoppeld zijn aan het indexcijfer van november 2017, m.a.w. dat de tarieven vanaf 1 januari 2018 effectief 2 euro bedragen. Ook de volgende jaren zullen die tarieven dus gekoppeld blijven aan indexcijfer van november 2017, terwijl voor tarieven vermeld in §§ 1 en 2 de indexering gebeurt vertrekkende van de in §§ 1 en 2 vermelde bedragen gekoppeld aan het indexcijfer van december 2006.”

Uit deze toelichting blijkt dat de indexatieformule voor de bedragen vermeld in de artikelen 68 en 69 van het ontwerp afwijkt van deze opgenomen in artikel 46, § 5, tweede lid. Het is dienvolgens aangewezen dat ook expliciet te bepalen.

Omwille van de toegankelijkheid van de regelgeving moet artikel 76 van het ontwerp, dat thans als een autonome bepaling is opgesteld, bovendien worden geherformuleerd als een bepaling tot wijziging van het artikel 46, § 5, tweede lid, van het materialendecreet van 23 december 2011. Temeer daar de artikelen 68 en 69 van het ontwerp die de bedragen vermelden waarop de indexatieformule van toepassing is zelf wijzigingsartikelen zijn van artikel 46, § 1, van voormeld decreet.

Afdeling 6 – Dossiertaksen GGO's

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken

Hoofdstuk 6 – Onderwijs en vorming

Afdeling 1 – Fonds Dienstverlening AHOVOKS

Afdeling 2 – Bevrozen integratietoelage secundair onderwijs

Afdeling 3 – Bevrozen integratietoelage basisonderwijs

Afdeling 4 – Technische rechtzetting in de berekening van de werkingsmiddelen van het basisonderwijs

Afdeling 5 – Technische rechtzetting in de berekening van de werkingsmiddelen van het secundair onderwijs

Afdeling 6 – Aanpassing bijdrage wettelijke en conventionele werkgeversbijdragen universiteiten

Afdeling 7 – Schoolinfrastructuur via projectspecifieke DBFM-overeenkomsten

Afdeling 8 – Aanvullende investeringstoelage te behoeve van de hogere zeevaartschool

Afdeling 9 – Verhogen werkingsmiddelen voor het kleuteronderwijs

Bij deze afdelingen zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 10 – Huursubsidies schoolinfrastructuur

Artikel 93

Omwille van de rechtszekerheid is het raadzaam de inleidende zin van artikel 93 te redigeren als volgt: “Artikel 19*bis*, § 1, van de wet van 29 mei 1959 tot wijziging van sommige bepalingen van de onderwijswetgeving, vervangen bij het decreet van 18 december 2015, wordt vervangen (...)”.

Afdeling 11 – Machtiging aan AGION voor verbintenissen van huursubsidies

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Hoofdstuk 7 – Financiën en Begroting

Afdeling 1 – Gecombineerd vervoer

Bij deze afdeling zijn geen opmerkingen te maken.

Afdeling 2 – Administratieve geldboetes kilometerheffing

Artikel 96

1. Artikel 96 van het ontwerp strekt ertoe de regeling inzake de cumulatie van administratieve geldboeten met betrekking tot de kilometerheffing te herzien, onder meer om tegemoet te komen aan opmerkingen van de Europese Commissie. Daartoe worden het tweede tot het vijfde lid van paragraaf 4 van artikel 3.18.0.0.1 van de Vlaamse Codex Fiscaliteit opgeheven en wordt een nieuwe paragraaf 4/1 in hetzelfde artikel ingevoegd, waarin de van paragraaf 4, eerste lid, afwijkende regeling is opgenomen.

2. Het ontworpen artikel 3.18.0.0.1, § 4, tweede en derde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit luidt:

“Voor de kilometerheffing kan slechts één administratieve geldboete worden opgelegd voor het totaal van de overtredingen, vermeld in het vierde lid, die gepleegd zijn met hetzelfde voertuig en vastgesteld zijn op dezelfde kalenderdag. Het toepasselijke tarief voor de administratieve geldboete is dat van de overtreding waarvoor het hoogste tarief geldt, overeenkomstig het vierde lid.

Er wordt geen administratieve geldboete opgelegd voor iedere overtreding die werd begaan binnen een ononderbroken tijdvak van drie uren vanaf de vaststelling van een andere overtreding op de bepalingen van deze codex en de uitvoeringsbesluiten ervan of van de wetgeving van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of het Waalse Gewest met betrekking tot de kilometerheffing, in zoverre de betrokken overtredingen werden begaan met hetzelfde voertuig en in zoverre een administratieve geldboete werd opgelegd voor de eerst begane overtreding.”

2.1. Op de vraag wat de precieze draagwijdte is van de woorden “vanaf de vaststelling van een andere overtreding”, antwoordde de gemachtigde “hiermee wordt bedoeld: ‘een eerdere overtreding’ cf. de geest van het samenwerkingsakkoord”.²³ De tekst wordt dan ook beter in die zin bijgesteld.

²³ Cf. artikel 5, 10°, van het samenwerkingsakkoord van 31 januari 2014 tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest ‘betreffende de invoering van de kilometerheffing op het grondgebied van de drie Gewesten en tot oprichting van een publiekrechtelijk vormgegeven interregionaal Samenwerkingsverband Viapass onder de vorm van een gemeenschappelijke instelling zoals bedoeld in artikel 92bis, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen’: “elk gewest is, onverminderd de in dit akkoord overeengekomen wederzijdse rechtshulp, bevoegd voor de handhaving van de kilometerheffing op zijn grondgebied. Als evenwel voor een bepaald voertuig al een overtreding werd vastgesteld ingevolge de regelgeving van een gewest, wordt in geen enkel gewest een administratieve geldboete opgelegd voor overtredingen begaan met hetzelfde voertuig gedurende een ononderbroken tijdvak van drie uur dat aanvangt vanaf vaststelling van eerstgenoemde overtreding, voor zover voor deze overtreding een administratieve boete wordt opgelegd. De duurtijd van het ononderbroken tijdvak kan worden gewijzigd bij een uitvoerend samenwerkingsakkoord als vermeld in artikel 92bis, § 1, derde lid van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.”

2.2. Bij het ontworpen artikel 3.18.0.0.1, § 4, tweede lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit (beperking tot één administratieve geldboete per kalenderdag) wordt in de memorie van toelichting de volgende verduidelijking gegeven:

“Om het risico op snelle cumulatie van boetes te verkleinen, voorziet voorliggend decreet naast de bestaande beperking van één boete in gans België per tijdvak van 3 uur nog in een extra beperking van maximaal 1 boete in het Vlaamse Gewest per kalenderdag.”

Daaruit lijkt te kunnen worden afgeleid dat men eerst de beperking tot één administratieve geldboete per ononderbroken tijdvak van drie uren – geldig voor het hele Belgische grondgebied – moet toepassen (ontworpen artikel 3.18.0.0.1, § 4, derde lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit), en dat men pas daarna eventueel toepassing dient te maken van de beperking tot één administratieve geldboete per kalenderdag – geldig voor het Vlaamse Gewest –, namelijk die waarvoor het hoogste tarief geldt (ontworpen artikel 3.18.0.0.1, § 4, tweede lid, van de Vlaamse Codex Fiscaliteit).

Derhalve zouden beide leden logischerwijze van plaats moeten worden verwisseld. In elk geval zou duidelijk tot uiting moeten worden gebracht in welke volgorde deze beperkingen dienen te worden toegepast.

Hoofdstuk 9 (lees: Hoofdstuk 8) – Inwerkingtreding

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Astrid TRUYENS

Jo BAERT